

skal verða »Detroit City«, sum sang-urin upprunaliga eitur. Bobby fekk sín vilja, og gerst hesin sangur ímyndin av honum og heimlongsul, og man ikki mangur føroyingur í egningarskúri og á trolaradekki hava sungið henda sangin, tá ið longsulin til tey kæru heima hevur trokað seg á. Sangurin kemur út á singleplátu summarið 1963, og kemur hann inn á topp 10 listan á country og klárar seg eisini væl á pop-listanum. Hann fær ein Grammy fyri besti countrysangur í 1963.

Tónleikur og filmur

Hesa tíðina býr Bobby Bare í Hollywood, og fer hann nú at royna nýggjar leiðir. Hann spælir við í sjónvarpsrøðum, og hann er við í einum filmi eisini.

Hann kemur nú í tvístøðu, hvørja leið hann skal velja – filmsleiðina ella tónleikaleiðina.

Endin verður, at hann velur tónleikaleiðina. Hann giftist við sínari unnustu Jeannie Sterling, tey rigga av í Hollywood og flyta yvir til Nashville. Har er »Grand Ole Opry« fyrirtøkan beinavegin eftir honum, og so var sloppið, hevur tú upptraðkað á »Grand Ole Opry«, og tá serliga á »Ryman«, tá slepst ikki longur, innan Country tónleikaheimin. Vindur kemur nú í seglini hjá Bobby Bare, og hann gerst ein ógvuliga centralur persónur í country umhvørvinum í Nashville tey komandi árin.

Hansara triðja single pláta fyri RCA verður »500 Miles Away From Home«, sum kemur út í 1963. Sangurin er gjørdur av Hedy West, og var upprunaligur ein fólkasangur. Bobby fær snikkað hann til, so hann fær countrydám, og henda eyðkenda heimlongsulin inn í sangin.

Um hetta mundið er tað, at Chet Atkins finnur uppá at senda sínar stjørnur til Týsklands at undirhalda teimum amerikonsku hermonnonun, sum har vóru, við countrytónleiki.

Bobby Bare er við á fysta túrinum saman við Jim Reeves, Skeeter Davis og Anita Kerr Singers og fleiri. Tá ið Chet fær at vita, at skandinavar høvdu stóran áhuga í Country tónleiki, sendir hann truppin upp til Skandinavia og er tað serliga Noregi, sum fær eitt serligt pláss í hjartanun hjá Bobby Bare. Hann vitjar har enn í dag og undirheldur við sínum tónleiki, og man hann gera onkran fiskitúr eisini, Bobby Bare elskar at leggja við báti á vøtnunum, har hann býr, og hann slappar av við at fiska og njóta náttúruna. Kanska onkur bjóðar honum ein fiskitúr, nú hann vitjar okkara oyggjar.

Fjóra singleplátan hjá Bobby verður »Millers Cave«, sum er gjørdur av tí legendariska Cowboy Jack Clement. Hank Snow hevði roynt seg við hesum sang í 1960, men tað bleiv útgavan hjá Bobby, sum vann frama. Kendi countrysangarin Eddy Arnold segði eina ferð um Bobby Bare: »Vit kenna øll, at verða stódd í einum køldun stórbýi við ongum pengum. Vit eru nógv-ir sum hava sungið um hetta, men tað er ongin, sum kann frammkalla henda heimlongsulin betur enn Bobby Bare«.

Bobby uppdagar Waylon Jennings

Nú koma nógv góð og gevandi ár hjá Bobby Bare. Hann kemur í eitt sang-

skrivara umhvørvi, sum helt til á »Tootsie's Orched Lounge« – í vanligari talu »Tootsie's Barr«, sum liggur á gøtuni Broadway 422 í Nashville, eisini »Music Row«. Her samlast mest sum allir teir ungu mennirnir, sum høvdu leitað sær til Nashville, antin sum sangari ella sum sangskrivari. Umframt at hava fasta basu í Nashville, ferðast Bobby Bare runt og spælir.

Á einari tílikari ferð er hann staddur í Phoenix í Arizona, har hann vitjar »DJ« náttklubban. Á palli stendur ein ungur maður og syngur, hetta er ongin annar enn Waylon Jennings. Bobby tekur upp samband við Waylon, fær eitt demoband frá honum, har Waylon syngur sangir, sum vóru innspældir í Hollywood. Komin heim aftur til Nashville, leitar Bobby upp Chet Atkins og brúkar sama máta, sum Harlan Howard hevði nýtt fyri at fáa Bobby Bare fram sum Country sangara.

Hann sigur við Chet, at her er eitt demoband av einum countrysangara, sum stórt potentiali er í, og at hann skuldi skunda sær at fáa fatur í Waylon, áðrenn eitt annað plátufelag fór av stað við honum. Hetta ger Chet Atkins. Hesaferð var ikki so ringt at finna mannin, tí Waylon upptráðkar fast á »DJ« náttklubbanun. Chet tekur flúgv-ara yvir til Phoenix og fær ein plátu-sáttmála við Waylon Jennings og kemur hann til Nashville á vári 1965. So sigast má, at hevði Bobby Bare ikki verið úti um seg og verið millummaður, so er ivasamt, um vit høvdu kent Waylon Jennings, og country tónleikaheimurin hevði verið nógv fátækari.

Eitt annað, sum Bobby Bare finnur uppá í Nashville, er at fáa sær skrivstovuhøilir, har ungir menn kundu sita og yrkja. Hesir sangir blivu so lagdir fyri Bobby Bare, hann rættar okkurt, og verður nevndur sum »samskrivari«. Ein av hesum ungu monnun, sum Bobby hjálpir á veg, er Billy Joe Shaver úr Texas, sum í dag er ein country-legenda.

Bobby sigur eina staðni: »Tá ið Waylon Jennings kom til Nashville, var tað líka sum nýggir vindar blástu ígjøgnum Nshville«. Hann kom við nøkrum nýggjum innan country, men teir fingi ikki hetta út, tí tað vóru eldri menn, sum Chet Atkins, sum var upp-vaksin í einari heilt aðrari tíð, sum sótu á teimun stóru pladufeløgnum, og av-gjördu, hvat skuldi útgevast. Sangarin sjálvur hevði lítla ella onga ávirkan á sangin ella hvørjir tónleikarar spældu undir hjá honum.

Bobby Bare er hjá RCA fyrirkuni frá 1962 til 1970 undir leislum av Chet Atkins, sum nú var blivin nakað eldri og hevði ikki somu uppfatan av hvønn veg countrytónleikurin skuldi fara, sum teir ungu.

Hetta førir við sær, at Bobby í 1970 ikki vil endurnýggja sáttmálan við RCA, men hann fær eina slóðbrótandi avtalu við RCA, at hann kann nýta teirra upptøkuhøilir. Hetta var ein funn-in fressur og ger Waylon Jennings tað sama seinri, tá ið hansara sáttmáli gongur út við RCA. Tá komu broytingar í countrytónleikin, sum kom frá Nashville.

Fyrst fer Bobby Bare til plátufelagið Mercury undir leiðslu av Jerry Kennedy og er har frá 1970 til 1972.

BÓKABRELL

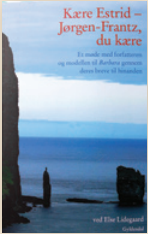
LAGT TIL RÆTTIS: Rógvi Nybo

Eilen Anthoniussen

Starv: Lesur bókmentafrøði við universitetið í Keypmannahavn
Yndisbók: Vónleyst at velja eina úr rúgvuni, men ein avgjördur favorittur er Madame Bovary eftir Gustave Flaubert. Henni arbeiddu vit nógv við fyrsta semestrið, og eg haldi, eg kann siga, at hon hevur latið míni eygu upp fyri bókmentafrøði. Og so dámar mær bara væl søguna.
Vánaligasta bók: Her eri eg púra blonk. Havi ikki nakran antifavoritt, hóast onkrar lesiupplivingar eru meir skuffandi enn aðrar. Til dømis las eg Eitt jólaævintýr eftir Charles Dickens næstseinastu jól. Eg fekk hana gjøgnum barnabókaclubban sum smágenta, og helt at hon hóskaði væl til høgtíðina,

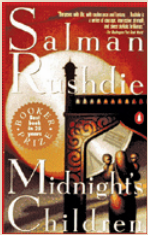
og at eg samstundis kundi hyggja eitt sindur uppá stílin hjá Dickens. Men umframt skuffilsí av, at hon bert var eitt brot úr skaldsøguni, var hon eisini sera illa týdd og harvið keðilig at lesa.
Hvat er ein góð bók: Ein góð bók er ein, sum eg treyðugt leggi frá mær, og sum eg gleði meg til at sleppa aftur til. Sjangan er undirordnað, bara bókin setur nøkur ting í gongd á ovastu hædd, so skuldi succes'in verið tryggjað.
Nær og hvar dámar tær best at lesa: Lesing er fyri meg ein fastur partur av kvøldritualinum. Tó hevur tað verið ein fastur partur av skúlatíngunum og mínum gerandisdegi at lesa langar løtur hvønn dag hesi bæði seinastu árin.

Kære Estrid – Jørgen-Frantz, du kære

Høvundur: Jørgen-Frantz Jacobsen, Estrid Bannister Good; Else Lidegaard (red.)
Forlag: Gyldendal - Ár: 2011

Hvat snýr bókin seg í stuttum um? Bókin er eitt savn av brævaskiftinum millum Jørgen-Frantz Jacobsen og Estrid Bannister Good í árunum 1930-37. Tey hittust sum heilt ung, tá hon fyri fyrstu ferð vitjaði Føroyar. Tey gjørdust væl, tey arbeiddu saman í Keypmannahavn við at týða tekstir og samskiftu nógv um skaldskap, journalistikk og lívið annars, sum í stóran mun var merkt av sjúku.
Eitt tíðarskeið vóru tey eisini elskandi, men fyri tað mesta mátti hann elska hana frá eini fjarstøðu.
Hví skal hendan bókin lesast? Bókin skal lesast, tí hon er áhugaverd fyri okkara fremsta bókmentafrøðiliga ambassadør, nevniliga Barbara. Umframt Illu Beintu úr søgnini, var Estrid nevniliga modellin handan kontroversiella karakterin Barbaru.
Hvør skal lesa hesa bókina? Øll við bert einum lítlum áhuga fyri føroyskum skaldskapi. Hetta er tilfar, ið er lætt atkomiligt, men samstundis serstakliga áhugavert, av tí at tað er so privat og til tíðir hjartaskerandi.
Hvør skal ikki lesa hesa bókina? Tú skalt kanska leggja hesa aftur, um tú als ikki kanst lesa nakað annað enn fiktión og spenningsbøkur, og um Barbara ikki segði tær nakað.

Midnight's Children

Høvundur: Salman Rushdie
Forlag: Vintage - Ár: 2008 (1981)

Hvat snýr bókin seg í stuttum um? Bókin snýr seg um indiska drongin Saleem Sinai, ið verður borin í heim á midnátt sama dag, sum India verður umskipað sum sjálvstýrandi tjóð. Saleem finnur út av, at hann yvir yvirnáttúrlig og telepatiske evni, og við at innstilla seg rætt, kann samskipta við hini midnáttarbørnini. Harafturat kann hansara stóra nøs nakað heilt serligt.
Umframt at henda hevur verið mín størsta lesiuppliving hetta hálvárið á universitetinum – vit lesa eina bók um vikuna – er henda 650 blaðsíður drúgva bókin eisini áhugaverd á tann hátt, at hon eisini sigur søguna um India, og tað skiftið landið fer í gjøgnum frá at vera ein koloni til sjálvstýrandi tjóð. Og so er hon bara fantastiska væl skrivað.
Hvør skal lesa hesa bókina? Um tær dámar eina skaldsøgu, sum allan vegin í gjøgnum er væl skrivað. Tað sum eisini er stuttligt við hesari bókini er, at hon er so væl blandað í stíli, at hon bæði er ein familjúsøga, ein søgulig skaldsøga væl kryddað við fantastiskum og stuttligum elementum.
Hvør skal ikki lesa hesa bókina? Um tær ikki dámar sýnið av einum múrsteini av eini bók ella ikki hevur so góða tíð til at lesa.

Doppler

Høvundur: Erlend Loe
Forlag: Gyldendal - Ár: 2010 (2004)

Hvat snýr bókin seg í stuttum um? Doppler er navnið á høvuðspersóninum, ein familjupápi sum velur at flyta út í skógin eftir at pápin doyri. Í skógini býr hann saman við einum elgi, har hann roynir sum frægast at halda seg burtur frá øðrum menniskjum.
Hví skal hendan bókin lesast? Tí hon er so stuttlig, nýmótans og viðkomandi fyri modernaða menniskjað, ið fólir seg sjálvt hvørva millum arbeiði, familju, vinir og Pingu, sum koyrir í døgndrift. Í heila tikið fólir seg hvørva í tí passiviseraða samfelagnum.
Hvør skal lesa hesa bókina? Øll. Henda er skjót, viðkomandi og stuttlig.
Hvør skal ikki lesa hesa bókina? Um tú ert ein, ið manglar sans fyri humor.